

O'nlr Onurumuzdu (r)... (1)

Gidenler onurumuzdu.

Yaşayanlar onurumuzdur.

Silinmez, unutturulamazlar.

Anadolu topraklarında yaşayan insanların çileleri bitmek tükenmek bilmedi.

Yiğitler çıkaran Anadolu'da caniler hep hükümdar oldu.

Anadolu halkları işgalci emperyalizme (Kurtuluş Savaşı'nı manevi düzeyde olduğu gibi, para ve silah yardımı gibi maddi düzeyde de destekleyen Sovyet Rusyası'yla Batılı emperyalist devletlere karşı savaşım noktasında işbirliği yapıldı. Kaynak Vikipedi) karşı Sovyet silahlarıyla Kurtuluş savaşını kazandı.

'Eğer Rusya'nın desteği olmasaydı yeni Türkiye'nin... İstilacılar üzerindeki zafer kıyaslanmayacak kadar çok daha büyük kayıplarla kazanılabildi veya belki de hiç mümkün olmazdı. Rusya Türkiye'ye hem manevi, hem de maddi yardım göstermiş ve milletimizin bu yardımı unutmaması suç olur.' Mustafa Kemal Atatürk

(Türkiye Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal Atatürk, "Ankara, 1929, Sovyetler İttihadi büyük elçisi Suriç Hazretlerine, Gazi M. Kemal'' imzalı fotoğraf,). Kaynak Rusya Federasyonu'nun Türkiye Büyükelçiliği...

Bu Anadolu halklarının unutulamaz zaferinden sonra kuşaklar boyu erkteki eşkıyalara kurbanlar verdi.

İçerde bağımsızlık-barış ve özgürlük mücadelesi veren Anadolu halkları kanlarıyla-canlarıyla haklı oldukları yoldan dönmediler, eşkıyalar da katliamlarından.

Sürgünler katliamlar ve yasaklar:

Mustafa Suphi'nin İttihat ve Terakki Fırkasına olan muhalifliği nedeniyle 1913 yılında başlayan Sinop sürgünü Cumhuriyet döneminde de devam eder ve Cumhuriyet tarihine ilk "Siyasi Sürgün" olarak yazılır... Emperyalist devletlerin işgaline karşı Anadolu'da savaşmak üzere Sovyetler Birliği'nde bulunan Türk askerlerden bir Bolşevik Tabur oluşturulur ve Anadolu'daki Kuvayı Milliye hareketi komutanlığının emrine verilir. Ancak bu birliğin beraber savaşması mümkün olmayacak ve askerler değişik birliklere dağıtılacaktır.

Mustafa Suphi'nin gerçek anlamda Anadolu'ya yönelik çalışmaya başlaması Mayıs 1920'de Bakü'ye gelmesi ile olmuştur. Bu dönemin zirvesi 10 Eylül 1920'de 15 bölgeden gelen 75 delege ile Türkiye Komünist Partisi'nin kurulmasıdır.

12 Eylül 1922'de zamanın hükümetince yasakladı, bu da Cumhuriyet tarihinde ilklerden biriydi.

1921 yılının Ocak ayında TBMM'nin çağrılısı olarak Ankara'ya doğru yola çıkan Suphi ve arkadaşlarının Türkiye'de siyasi kargaşa çıkartmak istediğinden şüphelenen TBMM ve Doğu Cephesi Komutanlığı kendilerine koruma vermeyerek, Kars ve Erzurum'da linç girişimlerine uğramalarına lakayt kalırlar.

1921 yılının 28 Ocağı'nı 29'a bağlayan gecesi 14 yoldaşı ile birlikte Trabzon'dan Sovyetlere geri gönderilmek için bindirildikleri teknede Kayıkçılar Kâhyası Yahya Kâhya tarafından öldürüldüler. Bu, Cumhuriyet tarihinin belki de ilk Siyasi katliamıdır...

Onbeşlerin Kitâbesi

Kazıdık Onbeşler'in ismini,

kanlı kızıl bir mermere!..

Bir çelik aynadır gözlerimiz,

Onbeşler'in resmini

görmek isteyenlere...

Nâzım Hikmet 1925

Siyasi sürgünler eşkıyalarca "vatan haini" olarak nitelendiriliyor.

Aynı eşkıyalar uzun yıllar sonra "vatandaş" "vatan şairi" olarak ilan edilmek isteniyor ve günahlarının affedileceğini sanıyor...

Cumhuriyet tarihinin arşivlerinde nice siyasi sürgünler ve katliamlar var. Bunları bulmak ve bilmek zorunluluğu ve sorumluluğu hepimize bir görevdir...

HERKES YERİNE N* K*

O'nlr Onurumuzdu (r)... (2)

Anadolu topraklarında sürgün-katliam Osmanlı hanedanının geleneği olarak bugünlere kadar Türkiye Cumhuriyet tarihinin de vazgeçilemez yönetim biçimi olarak çağdaş (!) yöntemlerle yürütölmektedir. Osmanlı vesayeti yeni yüzyılda güçlenerek tekrar hortlamış bunun adına “Asrın yıldızı Türkiye” denmiş ve medeniyetler buluşmasında başı çekmek istenirken “Yeni Osmanlıcılık” hayalleriyle, Müslüman ölkeler özellikle Müslüman Araplar arasında bir Arap halifeliği hükümetiyle hilafetin yolları aranmaktadır.

Belki Dünya, fakat gerçekten de Anadolu'nun ilk devrimci bugünkü anlamıyla Sosyalist sınıfsız ve sömürsüz bir toplum hayalini Anadolu topraklarında gerçekleştirmeye çalışmış yüce insan Şeyh Bedrettin "yârin dudağından gayrı her şeyde her yerde ortak olmak" demesinin sonucundaki gelişme Anadolu topraklarındaki ilk siyasi sürgün ve katliamların başlangıcıdır...

yağmur çiseliyor,
korkarak
yavaş sesle
bir ihanet konuşması gibi.

yağmur çiseliyor,
beyaz ve çıplak mürted ayaklarının
ıslak ve karanlık toprağın üstünde koşması gibi.

yağmur çiseliyor,
serezin esnaf çarşısında,
bir bakırcı dükkânının karşısında
bedreddinin bir ağaca asılı.

yağmur çiseliyor.
gecenin geç ve yıldızsız bir saatidir.
ve yağmurda ıslanan
yapraksız bir dalda sallanan şeyhimin
çırılçıplak etidir.

yağmur çiseliyor.
serez çarşısı dilsiz,
serez çarşısı kör.
havada konuşmamanın, görmemenin kahrolası hüznü
ve seriz çarşısı kapatmış elleriyle yüzünü.

yağmur çiseliyor.

Eşkıyalarca “Vatan Haini” daha sonraları “Vatan Şairi” ilan edilen Nazım Hikmet'in "Simavne kadısı oğlu şeyh Bedrettin Destanı”ndan...

Dünden bugüne böyle geldik, bunun adına Cumhuriyet dendi değişen ne var, peki bugünden yarına da böyle mi gideceğiz?

NEFRET VAİZİ (HASSPREDIGER) sözünü Almanlar, daha çok insanları kışkırtıcı derecede “ağır ve suç oluşturan” beyanlar verenlere kullanıyor.

Nazi Almanya'sında Papaz Martin Niemöller'in aşağıdaki şiirini bir kez daha yazıyorum istemeden, belki de binlerce kez daha yazacağım istemeyerek:

“Önce sosyalistleri topladılar, sesimi çıkarmadım; çünkü ben sosyalist değildim. Sonra sendikacıları topladılar, sesimi çıkarmadım; çünkü sendikacı değildim. Sonra Yahudileri topladılar, sesimi çıkarmadım; çünkü Yahudi değildim. Sonra beni almaya geldiler; benim için sesini çıkaracak kimse kalmamıştı.”

Mustafa Suphi ve yoldaşlarının onlardan önce Şeyh Bedrettin ve yoldaşlarının katliamında susuldu-sessiz kalındı, sıra kimde-kimlerde?

HERKES YERİNE N* K*

O'nlr Onurumuzdu (r)... (3)

Mustafa Kemal Paşa'nın 28 Ekim gecesi İsmet İnönü'yle, devletin niteliğinin cumhuriyet olduğunu saptayan bir yasa tasarısı hazırlar 29 Ekim 1923 günü;
"Hâkimiyet kayıtsız ve şartsız milletindir. İdare usulü halkın mukadderatını bizzat ve bilfiil idare etmesi esasına dayanır. Türkiye Devletinin hükümet şekli cumhuriyettir"
Esasına dayalı olarak Cumhuriyet ilan edilir ve yeni Türk Devleti'nin adı artık Türkiye Cumhuriyetidir.

Milletin, daha doğrusu ezilenlerin üstünlüğü esası fiiliyatta yani pratikte uygulanmış mıdır?
"Hâkimiyet (daha sonra Egemenlik dendi) kayıtsız ve şartsız hükümleridir (Egemenlerindir)" diye değiştirilmesinde bir sakınca görülmemiştir...

9 Eylül 1923'te Mustafa Kemal Atatürk tarafından kurulmuş olan Cumhuriyet Halk Partisi (CHP), başlangıçta adı "Halk Fırkası" olan parti 1924 yılındaki kurultayda adını "Cumhuriyet Halk Fırkası" olarak değiştirdi. 1935 yılındaki kurultayda ise partinin adı tekrar "Cumhuriyet Halk Partisi" oldu.

29 Ekim 1923 tarihinde Cumhuriyet ilan edildi ve Atatürk ilk cumhurbaşkanı seçildikten sonra tek partili döneme girildi. 1950 yılına dek bu süreç devam ederken Atatürk'ün ölümüyle 11 Kasım 1938'de cumhurbaşkanlığına seçilen İnönü Cumhurbaşkanlığının yanı sıra CHP genel başkanlığına da getirildiğinden yönetim üzerinde geniş otorite sahibi oldu. İsmet İnönü'nün 12 yıl süren Milli Şeflik dönemi de başlamış oldu...

Bitmek bilmeyen Osmanlı hanedanının vesayeti yani sürgünler ve katliamlar Cumhuriyet tarihine damgasını vurmaktan sakınılmadı...

Kendimi bildim bileli bir "Ermeni meselesi" gündemden düşmedi. Özellikle Avrupa Birliği'ne üyelik konusu pişirildikçe, bu olay da kaynatılıyor.

Osmanlı İmparatorluğu zamanındaki böylesi bir mesele, var mı, yok mu? Varsa ne kadar var? Yoksa ne kadar yok?

Hâlâ netliğe kavuşturulmayan, bu 95 yıl önceki olaylar karşısında Lâik Türkiye Cumhuriyeti'nin genç kuşakları, ikircimleşip duruyor.

Resmi Tarihe göre Türkler Ermenilere hiçbir şey yapmamıştır, tam tersi onlar bizi kesmişti...

Kürt meselesinde de buna benzer varsayımlar oluyor ve sonuçta Anadolu'da yaşayan insanlar birbirlerine düşman ediliyor...

Konunun gündeme her gelişinde, gerçekleri tam olarak bilmeyen-bilmek için uğraşmayan sadece resmi kaynakların-resmi dillerin söylediklerine kapılıp giden insanlarımızın benliğini hemen milliyetçilik-ırkçılık-şovenizm gibi insan düşmanlığı sarıveriyor...

27 Mayıs 1915 yılında çıkarılan "Tehcir Kanunu" Kanun-ı Muvakkat (geçici yasa-şimdiki deyiimiyle Kanun Hükümünde Kararname) ile yerel mülki ve askeri yöneticilere, uygun görecekları kişileri geçici olarak başka yere naklettirme yetkisi verildi.

Osmanlı 1914 nüfus sayımı istatistiklerine göre imparatorluk topraklarında yaşayan Ermeni sayısı Suriye, Halep ve Beyrut vilayetleri dâhil ve Rus idaresinde bulunan Kars, Ardahan ve Artvin hariç 1.295.000'dir. Suriye ve Beyrut vilayetlerindeki toplam 7.500 Ermeni ile Halep vilayetindeki 49.000 Ermeni'nin 10,000 kadarı bu toplamdaki çıkarılmalıdır.

Ermenilere uygulanan bu sürgüne "Tehcir" yani göç dendi yaşı ve cinsiyeti gözetilmeksizin iddialara göre (uygun görülen kişiler!) 486 bin ilâ 1 milyon kişi sürgüne tabi tutuldu, yollarda ölenler ya da öldürülenlerin sayısı çelişkilerle dolu...

(Kaynak-alıntı: Hristiyan-Yahudi-Hristiyan Düşmanlığı Ermeni Meselesi. Kitap dosyamdan...)

İpler kimin, kimlerin elinde idi? Asıl önemli olan araştırma konusu, bu sorular olmalıdır diye düşünüyorum. Tüm bir toplumu, bir Ulus'u karalama, suçlama, yargılama gibi işin kolayına kaçmak; bilim, tarih, insanlık adına bir yanlışıktır, ayıptır...

HERKES YERİNE N* K*

O'nlr Onurumuzdu (r)... (4)

1828–1829 Osmanlı-Rus Savaşı'nda Katolik Ermenilerin Osmanlı yanında yer alarak Ruslara karşı Ahılkelek'te kahramanca vatan savunmasına katılmaları, Katolik Ermeniler üzerindeki olumsuz izlenimi yok etmiştir... (Kaynak Vikipedi)

Burada Emeni meselesine nokta koyarak Fransa'da oynanan (Soykırım yoktur diyene ceza) komedi ne kadar korku verirse Türkiye'de Soykırım ya da katliam vardır diyene neler olurdu da düşünmek gereklidir...

Bir de, o yıllarda ve öncesinde Prusyalı-Alman ve diğer Avrupa ülkelerinden getirilen, yüzyıllardır Hıristiyan düşmanlığı ile büyümüş Osmanlı sarayı ve Osmanlı nimetlerini Ermenilerle paylaşmamış Yahudi Sabetayist kökenli dönme üst subay ve generallerin bu katliamda rolleri nelerdir?

Bunları açıklamaktan kim-kimler çekiniyor? Neden?

(Kaynak-alıntı: *Hıristiyan-Yahudi-Hıristiyan Düşmanlığı Ermeni Meselesi. Kitap dosyamdan...*)

Kurtuluş Dönemi 1919 ile Cumhuriyetin ilanı 29 Ekim 1923 arasındaki sancılı dönem 11 Ekim 1922'de imzalanan Mudanya Mütarekesi ile fiilen, 24 Temmuz 1923'te imzalanan Lozan Antlaşması ile resmen sona ermişti.

Bu süre içinde Büyük Millet Meclisi tarafından 29 Nisan 1920 tarihinde Hıyanet-i Vataniye Kanunu çıkarılmıştı. 1920'de kurulan ilk dönem "İstiklal Mahkemeleri" Ankara'daki hariç 1921 yılında kapatılmıştır. Ankara'daki İstiklal Mahkemesi ise 1927 yılında kapatılmıştır.

4 Mart 1925'te Meclis'ten Takrir-i Sükûn Kanunu'nu çıkarıldı. Hükümete büyük yetkiler veren bu yasa, geçici ama olağanüstü yargı organları olarak "İstiklal Mahkemeleri'nin" kurulmasını sağlıyordu. İstanbul'da yayımlanan "Tevhid-i Efkâr", "Son Telgraf", "İstiklâl", "Orak-Çekiç" gazeteleri ile "Aydınlık", "Sebilülreşat" dergileri, Bursa'da yayımlanan "Yoldaş" gazetesi Bakanlar Kurulu kararıyla kapatılarak sorumluları tutuklandılar. Ankara İstiklal Mahkemesi kurularak çalışmalarına başladı. Arkasından, 1 Mayıs 1925'te dağıtılan bir bildirgenin soruşturması sırasında, yasadışı Türkiye Komünist Partisi üyeleri olarak otuz sekiz kişi tutuklanıp İstiklal Mahkemesi'nde yargılanmak üzere Ankara'ya getirildiler. Yurt dışında olanlar, ya da yakalanmamak için yurt dışına kaçanlar da gıyaben yargılanacaklardı.

Bunun üzerine Nazım Hikmet, haziran ayı ortalarında, İzmir'den gizlice İstanbul'a, annesinin Kadıköy Cevizlideki evine geldi. Ertesi sabah evden tayfa kılığıyla çıktı, iskeledeki yolcu sandallarından biriyle, TKP'nin ayarladığı, Mühürdar açıklarında bekleyen takaya gitti.

1925 yılı haziran ayı sonunda yeniden Moskova'daydı. Ankara İstiklal Mahkemesi'ndeki yargılama sonucunda en ağır cezaya çarptırılanlar arasında o da vardı. Dr. Şefik Hüsnü Değmer, Hasan Âli Ediz ile birlikte 15'er yıl yemişlerdi. Şevket Süreyya Aydemir, Dr. Hikmet Kıvılcımlı 10'ar yıl, Sadrettin Celâl Antel 7 yıl ceza alanlar arasındaydılar.

İstiklal savaşında asker kaçakları, casus, bozguncu, vatana ihanet suçlarını yargılamak, iç güvenliği sağlamak amacıyla 14, Cumhuriyet'in ilanından sonra Türk inkılâbının gerçekleşmesi amacıyla 3 istiklal mahkemesi kurulduğunu belirten Prof.Dr. Aybars, "İstiklal mahkemelerinde 55 bin kişi yargılandı, 1352 kişi idam edildi. Yaklaşık 3 bin kişi hakkında idam hükmü verilmesine karşılık uygulanmadı. Yaklaşık 40 bin kişi hakkında ise dayak cezası verildi" dedi.

Uğur Mumcu bu konuda, 11 Kasım 1992 tarihli Cumhuriyet Gazetesinde yayımlanan "İstiklal Mahkemeleri" adlı makalesinde İstiklal Mahkemeleri "mahkeme" sayılmazlar. Bunlar, savaş ve ihtilal dönemlerinde rastlanan anti-demokratik "İnfaz Kurulları"dır yorumunda bulunur.

Arşivler açıldığında Resmî Tarihten-Resmî Dilden başka neler bulunur, neler okunur, neler söylenir?

HERKES YERİNE N* K*